

'Sparen zit er niet in'

Schulden? Nee! Wel geldproblemen. Moeite met sparen en een drang om geld uit te geven.

Zo schetst Martijn Vroegindeweyj (15) uit Vlaardingen zijn bestedingspatroon van de afgelopen jaren.

De vmbo 3-leerling (sector zorg en welzijn) op het Wartburg College, locatie Revius in Rotterdam, beaamt dat hij zijn uitgaven moeilijk kan controleren. „Hoewel ik gewoon kan rondkomen en nog nooit schulden heb gehad. Geld lenen doe ik niet"

Sigaretten zijn de grootste kostenpost voor de scholier. Hij rookt er zo'n vijftien per dag. „Een pakje kost al gauw rond de 5 euro. Dat tikt echt aan." Verder gebruikt Martijn zijn geld vooral voor kleding. „Bijvoorbeeld aan spijkerbroeken, en aan alles wat ik leuk vind. Ik let best een beetje op aanbiedingen, maar als ik een broek echt wil hebben, maakt mij de prijs niet uit."

De Vlaardinger startte met geld uitgeven in groep 8 van de basisschool. Martijn: „Ik kocht toen computergames. Daar ging veel geld in zitten. Vervolgens begon ik in de eerste van de middelbare school met roken. Daaraan geef ik nu dus nog steeds het meeste geld uit."

De inkomsten van Martijn liggen rond de 160 euro per maand. Door 's zaterdags op de markt bij een groentekraam te werken, verdient Martijn 25 euro per week. Aan kleedgeld krijgt hij van zijn ouders ook nog wat binnen. Zo'n 50 euro per maand. Soms krijgt hij nog wat extra geld van zijn ouders. „Dat komt alleen voor als ik echt blut ben en bijvoorbeeld een zaterdag ziek ben geweest."

Het geld is bij Martijn altijd snel op. Om te voorkomen dat hij zijn kleedgeld gebruikt voor andere dingen, staat dat geld op een aparte bankrekening. Maar toch gaat het dan nog wel eens mis. „Met het meeste kleedgeld koop ik echt kleding. Soms kan ik me niet inhouden en gebruik ik het voor sigaretten."

Martijn voelt zich best wel eens schuldig over zijn geldbesteding. „Ik zou het graag anders willen zien. Als ik denk over het geld dat ik weggooi aan sigaretten! Of de euro's die ik uitgeef aan kleding die ik eigenlijk niet nodig heb. Het beste zou zijn om te stoppen met roken. Zo sterk sta ik alleen weer niet in mijn schoenen."

Soms ondervindt hij heel direct dat er te weinig geld op zijn rekening staat. „Ik wilde een keer een PSP (kleine spelcomputer, MK) kopen. Toen bleek het geld op mijn rekening op te zijn. Op zo'n moment vind ik het wel jammer dat ik niet spaar. Ook voor mijn brommercertificaat en autorijbewijs zou ik eigenlijk moeten sparen."

Martijn ziet de komende jaren echter weinig veranderen. „Voorlopig rook ik nog. En als ik zestien word, koop ik ook drank. Dat doet iedereen. Sparen zit er gewoon niet in. Ik weet van mezelf dat het niet gaat lukken. Al heb ik het wel eens geprobeerd. Toen had ik uiteindelijk 200 euro. Vervolgens zag ik leuke schoenen en was het geld weer zo'n beetje op.”

Om de uitgaven toch iets in te perken, laat Martijn zijn bankpasje regelmatig thuis. „Als ik dan iets wil kopen, moet ik eerst naar huis. Dat verhoogt de drempel om wat te kopen. Anders geef ik toch weer iets uit als ik trek heb of leuke kleding zie.”

Naar de verre toekomst kijkt de scholier nog niet. Een huis? Een hypotheek? Daar denkt hij in de verste verte niet aan. „Eerst wil ik nog een poos studeren. Waarschijnlijk wordt dat een werk-en-leeropleiding in de zorg, of verpleegkunde.”

Martijn is blij dat zijn ouders op een aparte rekening wel wat sparen voor de toekomst. „In principe krijg ik dat geld als ik 18 jaar word, maar ik hoop dat het later is. Anders, ik weet het zeker: het zou al op zijn voordat ik 19 ben.”

*tekst Michiel Kerpel, beeld RD, Anton Dommerholt
Bron: RD, 09-04-2011*